

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. J., K. G.** i in.
skazanych z art. 279 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 września 2023 r.
na posiedzeniu bez udziału stron
wniosków obrońców skazanych
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 15 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 114/21
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosków o wstrzymanie wykonania wyroku
wobec M. J. i K. G.**

UZASADNIENIE

Obrońcy wyżej wymienionych skazanych w złożonych kasacjach wnieśli o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 15 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 114/21.

Wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku obrońca M. J. motywował okolicznością, że po opuszczeniu jednostki penitencjarnej skazany został opiekunem swojej matki, która z uwagi na stan zdrowia wymaga stałej pomocy ze strony osób trzecich. Zdaniem obrońcy, w tej sytuacji skazany winien w pierwszej kolejności zapewnić opiekę swojej matce. Wnioskodawca zaznaczył, że skazany jest jedyną osobą, która może sprawować bezpośrednią i stałą pieczę nad matką.

Obrońca K. G. w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku odwołał się do zasadności i doniosłości sformułowanych zarzutów kasacyjnych.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

W utrwalonym orzecznictwie Sąd Najwyższy przyjmuje stanowisko, że podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności orzeczenia z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Nie mogą natomiast stanowić przyczyny wstrzymania wykonania orzeczenia okoliczności, które związane są z ciężkimi skutkami dla skazanego, wynikającymi z wykonania orzeczenia (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04). Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy również uwzględnić rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Odnosząc się do powyższych uwag, stwierdzić należy, że wstępna kontrola kasacji wniesionych w niniejszej sprawie, nie daje podstaw do jednoznacznego uznania przedstawionych w nich zarzutów za oczywiście zasadne, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Stanowiska skarżących nie podzielił również prokurator, na którym ciąży prawny obowiązek podejmowania czynności procesowych w każdym przypadku rażącego i oczywistego naruszenia prawa. W tym zatem aspekcie wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zawierają podstaw do ich uwzględnienia. Podkreślić jednak należy, że dokonana na tym etapie analiza złożonych kasacji nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Najwyższy, które to rozstrzygnięcie musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Natomiast okoliczności odnoszące się do względów osobistych lub rodzinnych osoby skazanej – co do zasady – nie mogą stanowić podstawy faktycznej wstrzymania wykonania orzeczenia, albowiem tego rodzaju okoliczności nie są przydatne do oceny zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych. Wypada zauważyć, że prezentowane w tym przedmiocie argumenty mogą uzasadniać zastosowanie odpowiednich instytucji, które ustawodawca przewidział w Kodeksie karnym wykonawczym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PŁ]

[aŁ]